

Armastus, see on võimalus

Lugupeetud kuulajad ning kohalviibijad!

“Armastus on pärl, mida sügavasse merepõhja heidetakse, et midagi loota ja otsida oleks.” - just sellised sõnad lausus A. H. Tammsaare. Üks pisike pärl kutsub oma sära ja iluga meid teda märkama. Kui ma märkan väikseid häid ja ilusaid asju samamoodi nagu pärlit merepõhjas, siis see kokkuvõttes muudab mind paremaks inimeseks ja kui väikeseid asju saab palju, siis väikesed asjad koos muudavad maailma helgemaks. Mina olen vaid üks osa sellest maailmast, vaid üks inimene.

Üks inimene, üks mõte, üks märkamine, üks tegu. Kümme tuhat inimest, kümme tuhat mõtet, kümme tuhat märkamist, kümme tuhat tegu. Mida rohkem inimesi, seda rohkem saame kõik koos teha imesid. Just sedasi oleme me aidanud Ukrainat – kõik koos, helge eesmärgi nimel, sest see on meie võimalus. Võtkem seda just nimelt kui võimalust mitte kui kohustust. Seda võimalust märkas Johanna-Maria Lehtme, kes kuulas oma südant ja märkas abivajajaid. Ta ei saanud ilma asjata Aasta eurooplase 2022 tiitlit – tema panus on märkimisväärne. Ta lasi kontrollida, et pakid oleksid kenasti abivajajate kätte jõudnud ning samuti oli ise selle protsessi juures nii päeval kui öösel. Võtkem Johannast eeskujuna, sest just sellised inimesed on meie ühiskonnast kadumas.

On õpetatud, et tuleb olla viks ja viisakas, hooliv ja kaastundlik. Aga elu näitab, et seda mitte alati ei olda. Mis vahe on sõnadel “pean olema” ja “mul on võimalus olla”? Üks asi on, et me peame olema head inimesed – aga see mõjub justkui käsu, kohustusena, see ei toimi. Teine asi on, et meil on võimalus olla hea inimene – see lähtub meist endist ja sellel on rohkem väge. Andke inimestele võimalus või pigem inimesed, võtke endale ise võimalus! Johanna-Maria Lehtme märkas ja jagas oma armastust abivajajatele ja Ukrainale – leidkem see armastus ka enese seest!

Armastus annab meile oskuse märgata. Märgata võimalust kuulata mere kohinat Saaremaa rannas, märgata võimalust seilata paadiga Peipsi järvel, märgata tänaval maas lebavat inimest, kes on hädas – olenemata põhjusest on ka tema inimene ja vajab abi, inimene keda päästaks üks hooliv silmapaar. Võimalus näha naeratavaid inimesi Valge Daami ajal ning Taevaskoja

teedel. Võimalus kuulata linnulaulu, hingata sisse rukkilille lõhna, asetada kevadhommikul jalg kastemärja muru sisse – need on vaid vähesed võimalused, mis meil silme ees on, kui liigume ringi Eestimaal. See muutub nähtavaks ainult siis, kui me neid ise märkame.

Ülal nimetatud Tammsaare tsitaadis on kaks olulist sõna armastuse iseloomustamiseks ja need on „lootus“ ning „otsimine“. Kui neil sõnadel peatuda, siis mõistame, et lootus on meie igapäeva keelekasutuses oluline sõna. Kasvõi kui talvel loodame, et tuleb ilus ning soe suvi või kui me loodame, et meil kuu lõpuks piisavalt raha jätkub. Need on üsna tavapärased mõtted, kas pole? Ja kui peatuda sõnal „otsimine“, siis on nende kahe sõna sobimus silmnähtav. Loota võime me ju alati, kuid kui me otsime võimalusi ja me otsime lahendusi, siis on meie lootus suures joones täidetud, sest meie ise oleme selle heaks midagi teinud, et tulemus sünniks. Just seda, iseendale lootmist, sellega kaasnevate võimaluste otsimist ning märkamist ja tulemuseks iseenda armastamist – seda mõtet soovin ma jagada igale inimesele, eranditult.

Ilusat vabariigi aastapäeva!

Täna kuulamast!

Miia Krips 11.H